

dyr, der lider af en ondartet smitsom sygdom, kan kræves nedslået. Endvidere kan der efter de nu-gældende regler ske nedslagning til brug for diagnosticering af visse sygdomme eller i tilfælde af mistanke om snive hos heste og rabies.

Bestemmelsen indebærer, at der som led i bekæmpelsen af en sygdom, der er optaget i bilaget, kan iværksættes nedslagning af dyr, som er konstateret ramt af en af de pågældende sygdomme, eller som kan mistænkes for at være ramt. Nedslagning kan endvidere efter bestemmelsen ske, hvor det er nødvendigt for at diagnosticere en sygdom.

Det vil bero på et veterinærfagligt skøn, hvornår et dyr kan mistænkes for at være ramt af en sygdom. F.eks. vil et dyr kunne kræves nedslået, hvis det udviser relevante symptomer, uden at det dog med sikkerhed kan afgøres, om det lider af den pågældende sygdom. Det samme vil være tilfældet, hvor der har været personkontakt mellem en rask og en sygdomsramt besætning, således at der er stor sandsynlighed for, at den raske besætning er blevet smittet.

Endvidere vil der f.eks. kunne iværksættes bekæmpelse af ræve i områder, hvor der er mistanke om rabies hos ræve, jf. § 9 i Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 460 af 8. september 1977 om bekæmpelse af rabies. Se også § 33, pkt. d, i lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 11. februar 1983.

Ved vurderingen af, om nedslagning skal iværksættes, vil der blive lagt vægt på, om effektiv bekæmpelse skønnes at kunne finde sted på andre måder, f.eks. ved isolation af det/de angrebne dyr. Ved vurderingen vil der endvidere blive lagt vægt på, om nedslagning er nødvendig for at beskytte mennesker mod smitte eller for at bevare en dyrestand. Herudover kan andre væsentlige samfundsmæssige hensyn nødvendiggøre øjeblikkelig nedslagning, f.eks. eksportmæssige hensyn.

Bestemmelsen forpligter ikke ministeren til at iværksætte nedslagning, hvis et af ovennævnte hensyn taler for det, men åbner alene en mulighed for ministeren til at påbyde nedslagning. Ved vurderingen af, om denne mulighed skal tages i anvendelse, vil der blive foretaget en afvejning af ovennævnte hensyn over for de omkostninger, der er forbundet med nedslagning af de angrebne dyr. En sådan afvejning vil kunne føre til, at man i stedet vælger at kontrollere eller bekæmpe sygdommen på andre måder, f.eks. ved vaccination.

Om erstatning i tilfælde af nedslagning henvises til § 33.

Til § 9

Bestemmelsen skal bl.a. danne grundlag for bekendtgørelse nr. 570 af 11. december 1980 om registrering af af- og tilgang af kvæg og svin i besætninger.

Muligheden for at kræve registrering udvides i forhold til eksisterende lovgivning, der kun gælder for ejere af kvæg- og svinebesætninger. Efter forslaget kan der af enhver ejer af en husdyrbesætning kræves foretaget registrering. Udformningen af de regler, som skal udarbejdes, for at bestemmelsen kan få virkning over for andre end ejere af kvæg- og svinebesætninger, vil ske under hensyntagen til husdyrbesættningens art. Således vil der ikke blive stillet samme krav til registreringens detaljeringsgrad i fjerkræbesætninger som i besætninger med større husdyr.

For at et husdyrhold kan falde ind under begrebet husdyrbesætning, må der være tale om dyrehold af en vis størrelse. Endvidere vil formålet med husdyrholdet normalt være kommercielt, dvs. det må have et produktions- eller salgsmæssigt øjemed.

Om begrebet husdyr henvises til bemærkningerne til § 3.

Til § 10

Denne bestemmelse fastslår, at klovbærende dyr, der af den ene eller den anden grund forlader deres oprindelsesbesætning, skal mærkes, således at de til enhver tid kan spores, også i de efterfølgende handelsled.

Bestemmelsen tænkes ikke alene at omfatte de klovbærende dyr, der traditionelt holdes som husdyr, nemlig kvæg, svin, får og geder, men også andre, f.eks. hjorte, der holdes i fangenskab, og som har vundet eller i fremtiden måtte vinde indpas i alternative produktionssystemer.

Der forudsættes fastsat nærmere regler for klovbærende dyr, idet især disse kan angribes af en række af de sygdomme, som der ud fra eksport- eller produktionsøkonomiske synspunkter kan være ønske om at gribe ind over for.

Identifikationen kan have form af en mere eller mindre simpel beskrivelse, men ofte vil den dog skulle have form af sikker individuel mærkning, f.eks. tatovering, brænde- eller frysemærkning. Ofte vil der imidlertid være tale om isætning af et øremærke af et bestandigt materiale og med en låsemekanisme, der så godt som muligt sikrer, at det ikke tabes eller kan ombyttes.